

Ma pole kunagi olnud täidlane, ma ei tea, mida see tähendab. Küll on aga korpulentsemad inimesed öelnud, et neil on tusedana kergem laulda – kui nad alla võtaksid, muutuks ka hingamine ja hää, tuleks teisiti lihaseid kasutada. Samas nõuab lava tänapäeval head füüsilist vormi – muidu sa ei jõua ju liikuda ja tantsida! Mul jääksid kõik rollid tegemata, mida praegu teen!

Seda head vormi - jooksmist, hüppeid, tantsu - on näha ka etenduses «Julius Caesar», kus teete Cleopatrana sellist lavalist liikumist, mis kuulub rohkem koreograafia valdkonda.

Lavastaja on tõesti pannud mind tegema kõikvõimalikke liigutusi vokaalselt kõige raskemates kohtades. See etendus ongi mulle seni kõige raskem kombinatsioon – vokaalselt virtuooslik tiptase ja laulmisega samal ajal tuleb tantsida-hüpata ning püsida orkestriga samas tempos.

Nii et ooperilaulja peab olema tänapäeval mitmekülgsest andekas, ainult heast lauluhäälest ei piisa?

Jah, sa võid olla loodud talent, ent enne, kui tuleb ilus lõpptulemus, peab töö enda kallal ära tegema. Õppima tehniliselt raskeid asju laulma, näitlema ja tantsima ning samal ajal esinema nii, et ei hingeldaks.

Kui palju te Cleopatras iseennast ära tunnete?

Saan paljud oma unelmad selles rollis täide viia ja läbi elada. Kõik väikesed tüdrukud ju unistavad, et on printsessid ja elavad uhkes lossis. Entsüklopeedia ütleb Cleopatra kohta, et ta oli tark, haritud, sensuaalsuse ja seksuaalsuse ning võimukuse sümbol. Kusagilt enda seest tuleb kõik see üles otsida ja lavale viia.

On teil võimukusega lood hästi?

Tavaelus peab seda isegi ohjeldama. (Naerab.) Võimukus on minus täitsa olemas. Aga õnneks on mu kõrval väga tugev mees, kes asus mind juba abielu alguses taltsutama, meil on pidev teineteise täiendamine. Ilma võimukuse ja ambitsioonita näitlejaametis ei saakski. Sa lihtsalt ei suudaks laval kõiki neid tegelasi välja mängida.

CV

Helen Lokuta

sündinud 12. aprillil 1975 Tartus

Haridus:

Tartu 7. keskkool (muusikakallakuga klass)
Tartu lastemuusikakool
Tartu H. Elleri nim muusikakool
Eesti Muusikaakadeemia
Saksamaa Karlsruhe muusikakõrgkool ja sealne ooperikõrgkool
Magistriõpingud Eesti Muusikaakadeemias prof Jaakko Ryhäneni juures (2006–2008)

Töö:

Vabakutseline solist
2001. aastast
Rahvusoperi Estonia solist
2006. aastast
Osaleb Tõnu Kaljuste projekti-teatris Nargen Opera
2004. aastast
Töötanud Karlsruhe ooperiteatri ooperistuudios (Rossini «Tuhkatriinu» nimiosas); 2007 debüteeris Läti rahvusoperis Polina rolliga Tšaikovski «Padaemandas»; 2009 töötas Tampere Ooperis
Osalenud solistina mitmete suurvormide ettekannetel

Valik rolle:

Carmen (Bizet' «Carmen»), Angelina (Rossini «Tuhkatriinu»), Cleopatra (Händeli «Julius Caesar»), Brangäne (Wagneri «Tristan ja Isolde»), Polina (Tšaikovski «Padaemand»), Dorabella (Mozarti «Cosi fan tutte»)

2005 pälvis Pille Lille Muusikute Toetusfondi aasta noore muusiku tiitli, 2006 Eesti Teatriliidu aastaauhinna, 2011 SEB publikupreemia

Abielus ettevõtja Madis

Alati naerusuine: kuigi Helen Lokuta mängib laval saatuslikke naisi, ei taha ta muutuda draamakunin-gannaks, kes teeb koduteatrit.

suhtlemisvajaduse omade keskel rahuldatud. Aga kui oli vaja laval esineda, laulda või viulit mängida, siis seda ma ei kartnud. Laval olen end alati hästi tundnud, oma esimese soolo esinemise tegin viieaastaselt.

Meil on väga kokkuhoidev pere. Ema on 68-aastane toimekas ja heas mõttes organiseerija naine, kes kannab näiteks seniajani kõrget kontsa. Ta oli raamatupidaja ja on laste kõrvalt eluaeg töö käinud. Isa töötas freesijana, stagnaajal teenis sel alal väga hästi. Isa ehtas meile ise kahekorruselise korraliku maja, meil kõigil oli oma tuba ja maja ümber aed. Olen väga

karjääris, rasedana Cleopatra riskantseid hüppeid ja jooksu ju ei tee...

Kui ootasin poega, mängisin «Carmenis» Mercedest, mul oli korralik kõht ees juba. Väga palju tantsu selles tükis ei olnud, ent esineja lahkub lavalt pimedasse lavatagusesse ja kui seal komistasin, siis otsustasingi, et aitab sellisest riskeerimisest! Kontserte saab anda ka seitsmendat kuud rasedana, aga etendusi mitte. Mängisin väikese beebiga Saksamaal Tuhkatriinut, laps oli lava vaheaegadel rinna otsas, ema oli kaasas, kes aitas.

Paari aastat ei saaks ma kindlasti aega ma-

ma, näitlema ja tantsima ning samal ajal esinema nii, et ei hingeldaks.

Kui palju te Cleopatras iseennast ära tunnete?

Saan paljud oma unelmad selles rollis täide viia ja läbi elada. Kõik väikesed tüdrukud ju unistavad, et on printsessid ja elavad uhkes lossis. Entsüklopeedia ütleb Cleopatra kohta, et ta oli tark, haritud, sensuaalsuse ja seksuaalsuse ning võimukuse sümbol. Kusagilt enda seest tuleb kõik see üles otsida ja lavale viia.

On teil võimukusega lood hästi?

Tavaelus peab seda isegi ohjeldama. (Naerab.) Võimukus on minus täitsa olemas. Aga õnneks on mu kõrval väga tugev mees, kes asus mind juba abielu alguses taltsutama, meil on pidev teineteise täiendamine. Ilma võimukuse ja ambitsioonita näitlejaametis ei saakski. Sa lihtsalt ei suudaks laval kõiki neid tegelasi välja mängida.

Saatuslike ja võimukate naistega on teil varemgi vedanud, enne Cleopatrat mängisite nimirolli ooperis «Carmen». On need naised teie iseloomu, mõtlemist, maailmapilti mõjutanud, olete neilt midagi õppinud?

Olen palju õppinud. Vahel see isegi hirmutab mind. Ma ei taha, et teatud iseloomujooned mu ellu tuleksid – olen märganud, et need on vahel tunginud rollist välja. Ma ei taha muutuda draamakuningannaks, kes teeb koduteatrit. Et lähen Cleopatrana koju ja orjad teenindagu mind. Siis ei ole kellelgi enam tore olla. Kui Carmenit tegin, ütles mees mulle pidevalt, et nüüd tuli koju Carmen. Ta ikka tahab, et Helen tuleks. Laval tuleb oma ambitsioonid välja elada, siis on kodus sõprade ja pere seltsis mõnus end laadida. Aga kõiki neid positiivseid asju – kirglikkus, heas mõttes jõulisus –, võib päriselus kasutada. Tänu Carmen rollile läksin isiksuse-na palju rohkem lahti. Olen muutunud kõvasti julgemaks, et teha asju, mida enne ei osanudki.

Milline oli teie lapsepõlv? Kas esinejageenistus teie sünnist saati sees?

Lapsena olin hästi tagasihoidlik, mulle ei meeldinud võõrastega rääkida. Meil oli peres seitse last – mul on neli venda ja kaks õde, ise olen neljas laps. Pere pakkus mulle kõike, sain oma

debüteeris Lätis rahvusoperis Polina rolliga Tšaikovski «Padaemandas»; 2009 töötas Tampere Ooperis

Osalenud solistina mitmete suurvormide ettekannetel

Valik rolle:

Carmen (Bizet' «Carmen»), Angelina (Rossini «Tuhkatriin»), Cleopatra (Händeli «Julius Caesar»), Brangäne (Wagneri «Tristan ja Isolde»), Polina (Tšaikovski «Padaemand»), Dorabella (Mozarti «Cosi fan tutte»)

2005 pälvis Pille Lille Muusikute Toetusfondi aasta noore muusiku tiitli, 2006 Eesti Teatriliidu aastaauhinna, 2011 SEB publikupreemia

Abielus ettevõtja Madis Lokutaga, poeg Stefan (9)

Ilma võimukuse ja ambitsioonita näitlejaametis ei saaks.

Alati naerusuine: kuigi Helen Lokuta mängib laval saatuslikke naisi, ei taha ta muutuda draamakuningannaks, kes teeb koduteatrit.

suhtlemisvajaduse omade keskel rahuldatud. Aga kui oli vaja laval esineda, laulda või viiulit mängida, siis seda ma ei kartnud. Laval olen end alati hästi tundnud, oma esimese sooloosinemise tegin viieaastaselt.

Meil on väga kokkuhoidev pere. Ema on 68-aastane toimekas ja heas mõttes organiseerija naine, kes kannab näiteks seniajani kõrget kontsa. Ta oli raamatupidaja ja on laste kõrvalt eluaeg tööle käinud. Isa töötas freesijana, stagnaajal teenis sel alal väga hästi. Isa ehitas meile ise kahekorruselise korraliku maja, meil kõigil oli oma tuba ja maja ümber aed. Olen väga tänulik oma vanematele, et nad on niimoodi meid üles kasvatanud.

Oma ema tohutust töökoormusest sain aru alles siis, kui mul endal laps sündis. Imetlen tema müstilist töövõimet – alati olid meil toad korras, väga hea toit laual... mu ema on õppinud kondiitriks. Ta kattis iga kord kõigile lastele heast-paremast lookas sünnipäevalaua, li-saks kingitused. Isa tegi ka selleks palju tööd, et lastel oleks kõik, mis me vajasime.

Kui kogu perega vanemate juures Tartus kokku saame, on meid kokku 36 inimest – 16 lapselast ja üks lapselapselaps.

Olete oma suurest perest seni kõige eredam väljalendaja?

Kõik mu õed ja vennad on silmapaistvad inimesed ja elus hästi hakkama saanud. Kõik on leidnud oma ala, kus nad on jõudnud tippu, kõigil on pered ja oma elamised. Nooremad vennad tegutsevad meditsiini valdkonnas, üks vendadest töötab onkoloogina, õed on muusikud – noorim on viiulipedagoog, vanem õde õppinud koorijuhtimist, vanemad vennad tegelevad ehitusega, neil on oma firmad.

Teil endal on ainult üks poeg. Vähevõitu.

Seni on jah üks. Tahaksin kindlasti veel lapsi saada. Veidi on aega veel.

Lavainimesele tähendab lapseootus pausi

karjääris, rasedana Cleopatra riskantseid hüppeid ja jooksu ju ei tee...

Kui ootasin poega, mängisin «Carmenis» Mercedest, mul oli korralik köht ees juba. Väga palju tantsu selles tükis ei olnud, ent esineja lahkub lavalt pimedasse lavatagusesse ja kui seal komistasin, siis otsustasingi, et aitab sellisest riskeerimisest! Kontserte saab anda ka seitsmendat kuud rasedana, aga etendusi mitte. Mängisin väikese beebiga Saksamaal Tuhkatriinut, laps oli lava vaheaegadel rinna otsas, ema oli kaasas, kes aitas.

Paari aastat ei saaks ma kindlasti aega maha võtta. On vaja end uuesti kiiresti vormi viia, lapse kõrvalt peab alguses lavakoormust vähendama, beebiaeg peab kindlasti jääma. Aga mingit plaanimajandust meil pole, lapsed saadetakse ju Jumala poolt. Kõik on tema kätes.

Kui palju te päevas Jumala peale mõtlete?

Elan iga hetke koos temaga, see on pidev suhtlemine, dialoog. See suhe hoiab mind õiges olemises ja elamises. Ka mu abikaasa usub Jumalat. Me kohtusimegi kuusteist aastat tagasi kristlike noorte piiblipäevadel. Tahtsin endale kristliku taustaga meest, sest see on mulle väga oluline. Mul oli see õnn.

Kuulute mõlemad baptisti kogudusse?

Praegu enam mitte. Kuulusin Tartu Salemi kogudusse, Tallinna kolides hakkasime otsima kogudust ja leidsime Valguse Tee vabakoguduse Pirital, kus Mart Metsala on pastoriks. See on meie vaimne kodu, meile kõige hingelähedasem.

On usk seadnud te elule ka piiranguid, näiteks ei tohi tarvitada alkoholi?

Piibel ei räägi sellest, et alkoholi tarvitamine on keelatud. Jeesus muutis vee veiniks, käisin hiljuti Iisraelis – vein on seal sabati õhtusöögil väga oluline osa, pereisa võtab ja õnnistab veini, see on osaduse märk. See ei ole taunitav, aga sellel kõigel on omad reeglid.